

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinae, 1603

Martyrivm S. Avtonomi. Ex eo quod apud Metaphrasten. Passus est circa annum Domini 302. vt patet infrà, temporibus Diocletiani Imp.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

n venire, vt
leuntia sepul-
ubarent. Acci-
none correpta
illa Dominus
eati viri sepul-
li damonis in-
quiūt, senem
forte nobis e-
is. Vix verba
s quodam a-
erio coacti qui
opus accedūt,
s, re penē infe-
octe concubia
nimam expira-
nus, suam ipsius
dilacerans, po-
cunctis ingen-
on paucis cum
resentem in re-
am mox pluri-
ad despectum
crum condue-
lanitatem con-
ore sacra supra
aior indies ho-
c insigni opere
ssa beati vi-
ocata sunt: vbi
llustriora edi-

MATA.

ARTYRIVM S. AVTONOMI. EX
eo quod est apud Metaphrasten. Passus est cir-
ca annum Domini 302. vt patet infra, tempori-
bus Diocletiani Imp.

DIUVINVS Autonomus, strenuus verita-
tis athleta ac Episcopali dignitate in I-
talia clarus, vt cognouit Diocletiani tē-
pore acere & vehemens bellum aduersus Chri-
stianam Ecclesiam erupisse, relicta Italia, venit in
Bithyniam ea mente & consilio, vt labantem
ibi ac pietatis structuram diuini verbi prædi-
catione fulciret: & alios item densis impieta-
tibus immersos tenebris ad lucem veritatis ad-
duceret. Et quidem in loco, cui nomen Soreæ,
quodam Cornelio hospitio exceptus, eum
omnino fidei lumine illustrauit; multoque
tempore ibidem moratus, salutaris doctrinæ
semina terræ illi suppeditauit; tanto cum fru-
ctu, vt ædificata oratoria æde Michaëli princi-
palia, ipsum Cornelium primò Diaconum,
inde ad alia perrecturus loca presbyterum or-
dinauerit. Postquàm verò de aduentu Diocle-
tiani Nicomediam intellexit Autonomus, vt
furentis belluæ insaniam euitaret, Mantinium
& Claudiopolim enauigauit: vbi sanè dignos
operæ suæ fructus retulit. Deindè reuersus ad
Soreos, inuenit Ecclesiam illam egregiè multi-
plicatam, & studijs fidei ac pietatis mirificè
flurentem. Vndè ingenti affectus gaudio, Cor-
nellium Antistitem constituit; eiusque curæ at-
que tutelæ eum Christi gregem penitus cōmi-
ssit. Ipse verò Asianorum obiens regionem, om-
nibus illis circà populis Christum prædicauit,

Ggg 3 donec

12. Septēb.

S. Autono-
mus Episco-
pus Italiae.Prædicat in
Bithynia.Quendam
Cornelium
primò Dia-
conum, dein-
indè presby-
terum, po-
stremò Epi-
scopū creat.
a Accidit
iuxta C. Ba-
ron. Tom. 2.
Annal. anno
Domini 302.

donec Limnas veniens, qui locus propè Soreos est, magna pietatis segete onustus, eam quoque gentem, profundis ignorantiae tenebris diu ac pertinaciter immerfam, in lucem affereret.

Cùm hæc autem Dei benignitate per Christi confessorem foeliciter ad opatum finem perducta essent, accidit, vt quidam in dicto loco errore impietatis impliciti, in quodam demonis festo, ab eis celebrari solito, simulacra offerrent libamina, & ad insaniam vsque debaccharentur. Quæ cùm Christi cultores ad iustam indignationem prouocarent, tùm zelo pietatis adeò inflammârunt, vt mutuis adhortamentis excitati, arreptis armis, simulacra inuaderent, & in puluerem cineresque redigeret. Hæc vt impiorum insaniam acriter stimularât, ita animis vindictæ cupidis nullâ quietis partem concessere, nisi Autonomum præclarum demoniorum hostem interneccione delerent, atque in vno illius capite simulacrorum euerfionem ad satietatem vlscerentur. Itaque die quodam, cùm Dei seruus in oratorio Soreano diuina celebraret mysteria, gens impia & crudelis, armatis ferro dextris repente aduolat, & fusis fugatisque qui aderant populis, nefariè obtruncant antistitem, & gloriosum veritatis præconem atque Pontificem foedis concisum vulnere ibus in æde sacra relinquunt. Porro Maria quædam, quæ Diaconatus dignitate ornata erat, assumptis secum aliquot eximia pietate & virtute viris, sanctissimas eius reliquas, quod par erat honore, terræ mandauit: quas deinde Deus mirabiliter post annos plurimos gloriosas reddere dignatus est.

*Christiani
euerunt si-
mulacra dæ-
monum.*

*S. Autono-
mus occidi-
tur.*

*Honorificè
sepelitur.*

Quo

Quo tempore Constantinus Romani Imperatoris aeneam, Severianus Alexandriae Praefectus per ea loca ubi martyris reliquiae recondite iacebant, iter facturus, occultam reliquiarum vim mirabiliter sensit. Cum enim mulieresque venissent, subito quasi religione adhaerenti gressum fixerunt: neque ullis verberibus vel latum vnguem à loco dimoueri potuerunt. Ea res cum haud immerito Severianum stupore afficeret, & cogitandum ibidem spectatorem detineret, quidam qui forte in comitatu erat, insigni religione ac prudentia vir, coarctavit ut eodem in loco templum se diuino martyri excitaturum voueret: futurum tunc obsequio procul, ut fixa animalia pristinam gradendi virtutem reciperent. Annuit is promissumque animo; cum ecce vix voto emissum, mali maximo impetu iter prosecuti sunt: & Severianum permouerunt, ut iuxta votum, prope oratorium in B. martyris memoriam templum exstrui curaret.

*En mirabile
reliquiarum
virtutem.*

Multo vero deinde post tempore Sacerdos quidam in eadem aede incruentum oblaturus sacrificium, defluente ex tabulatis aqua, haud paruum sensit incommodum: ratusque hoc ipsum ad contumeliam factum, peracto sacrificio, adiculam diruit; & alio in loco politior opere templum exstruxit; ignorans interim facti martyris reliquias ibi reconditas iaceant. Sexaginta autem deinde post annos, Iohannes quidam laudibus virtutis militaris admodum clarus, eadem circa loca, Imperatori quibusdam in rebus operam nauans, versabatur. Is cum die quodam venationi

*Vide Missam
appellari in-
cruentum sa-
crificium.*

Ggg 4

inten-

intentus super martyris tumulum arcule por-
fixisset, aliaq; animantia venatus domū redij-
set, fuit eadem nocte in somnis admonitus, ve-
eo in loco, quo leporem occiderat, tabernacu-
lum figeret: & deinceps ibidem domicilium
teneret, Ioānes visioni parens, ilicō eō habita-
tionem transtulit, & cunctabundus de ordine
& veritate visionis diu noctuq; multa cum
mente sua pertractabat. Ecce autē paucis post
annis martyr secundū quietem manifestis
ei apparens, & euidentius quāquam sit edoce-
& quomodo ibidem reconditæ essent reliquæ
indicat. Tunc verò miles gaudio pariter & ti-
more perflatus, ad Imperatorem abiit, (iserat
Anastasius, qui defuncto Zenoni successerat)
eique seriem ac veritatem visionis sincerè ex-
posuit. Anastasius verò sine mora, non tam pie-
rate, quā hominum beneuolentia, (quam stu-
diosè captabat) impulsus, basilicam, quæ etiam
nunc extat, construi fecit: quam protinus tran-
slatæ eō martyris reliquæ nouis signis atq; vir-
tutibus illustrarunt.

Nam ut reliqua silentio præteream, ego ip-
se inuicti Christi athletæ corpus sanè veneran-
dum, annis à glorioſo certamine iam ducentis,
non modò incorruptum, sed planè viuū in
sepulchro adspexi: coma capitis densa & illa-
sa; formæ character integer; & nē pilis quidem
labri superioris amissis, ad adſpectum gratus;
pellis firma & intensa; orbes oculorum aperti
denique nulla non corporis pars adeò firmiter
& præclare vnita, ut totus homo, nihil à dor-
miente vel planè uiuo differre videretur.

*S. Martyr
reuelat re-
liquias suas.*

*Tumulus
martyris
miraculis il-
lustris.*

*S. Martyris
corpus per
annos pluri-
mos incorru-
ptum conspi-
cit ipse au-
thor huius
historiæ.*